

לבוב, א' סיוון תרצ"ג
26.5.33

בעשר שבתי הנה מסטרי.

הכנוס הגלילי בסטרי היה מרהיב-עין ומוצלח. האולם
הגדול היה מלא. באו מאות חברים מהסביבה. רביס באו ברגל,
מהלך 4 - 5 שעות, ביום גשם, ברעש. למראה הצבור הצעיר הזה
פגה עיפותי. לפי הצעת החברים דברתי בכינוס עברית, אבל הרגשתי
שהרוב אינו מבין.

האספה הפומבית החלה בעשר בערב. בחשע רק נתפנה
המקום, והדוחק בכניסה היה איום - אולם במניס שרר סדר מופתי.
הטיאטרון הרחב - הגדול ביותר שראיתי עד עכשיו בערי השדה בפולין -
היה גדוש. מחוץ לוורשו הייתה זו האספה הכי גדולה שהייתה לי
עד עכשיו בפולין.

הפעם חכיתי להפרעות - אחרי מעשה סמבור, כי רב
מספר הרוויז. ואנשי ה"ברית" באספה. המשטרה מצאה שלוש פצצות -
סרחון ביציע. וכבר נתנה פקודה לפתוח כל החלונות - אולם
הפצצות לא נתפוצצו. האספה עברה בשקט מופתי, אם כי היא
נמשכה עד שתיים עשרה וחצי. מחוץ עיפות הוכרחתי לעשות באמצע
המסקה, אך כל הקהל נשאר, וכשהחילותי שוב לא ראיתי אף מקום
אחד שנחפנה.

לדעת החברים עזרן לי מאמרי בהיינט, הנקראים ע"י
הצבור הציוני בעניין.

- אולם בעבורת פרך זו לא אוכל להמשיך עוד זמן רב.